

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שלישי כ"ד בטבת תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - כ"ג

1. **משנה הכל כשרין לכתוב גט, אפילו חרש, שוטה וקטן. כיצד הם כשרים הרי אינם בני דעה?**
  - א. **רב הונא** - מדובר שגדול עומד על גביו, **טען לו רב נחמן**, א"כ תכשיר אף כשכתבו עכו"ם וישראל עומד על גביו, והרי שינו שכתבו עכו"ם פסול. **ענה רב הונא** - עכו"ם הוא גדול ויעשה על דעת עצמו, אף כשישראל עומד על גביו.
  - ב. **חזר בו רב נחמן** - וסובר: שעכו"ם כשר לכתוב אף כשאין גדול עומד על גביו. והראיה מכך שנפסל רק לענין הבאה. והברייתא שפוסלת עכו"ם היא בשיטת ר"א שעדי מסירה כרתי, וצריך כתיבה לשמה, ומשנתנו כר"מ שע"כ כרתי ולכן חש"ו כשרים לכתוב.
  - ג. **יש מבארים** - שמדובר ששייר מקום תורף שכתבו גדול, ומשנתנו כר"א שצריכים לכתוב את התורף לשמה. ונחלקו אמוראים בדעת רבי יוחנן האם מעמיד את המשנה כר"א או כר"מ.
2. **לדעת ר' מאיר אפילו מצאו באשפה וחתמו ונתנו לה - כשר. מהיכן הקשו עליו, וכיצד יתיר?**
  - א. **וכתב לה** - לשמה, ולכאורה הכוונה לכתובת הגט. **ותירצו**: הכוונה לחתימת העדים.
  - ב. שנינו - כל גט שנכתב שלא לשום אשה - פסול. **ותירצו**: יגרוס 'שנחתם'.
  - ג. שנינו - כשכותב מקצת הגט לשמה, כאילו כותב את כולו לשמה. **ותירצו**: הכוונה, כשחותמו לשמה, כאילו כותבו לשמה. [וי"א שזה לפי ר"א].
3. **משנה - חרש, שוטה, וקטן, וסומא, ועכו"ם פסולים להבאת הגט. כיצד הדין אם נשתנה מצבם: הגדיל, נתפקח, נתפתח, נשתפה, נתיייר?** פסול. כיון שמעולם לא נתמנה. אבל אם פקח ונתחרש וחזר ונתפקח - כשר. זה הכלל: כל שתחילתו וסופו בדעת - כשר.
4. **טעם פסולם: חש"ו - אינם בני דעה, עכו"ם = דבר שאינו ראוי לעצמו אינו יכול לעשות לאחרים. מה הטעם בסומא?**
  - א. **רב ששת** - כיון שאינו יודע ממי נוטלו ולמי נותנו.
  - ב. **דחה רב יוסף** - א"כ כיצד סומא מותר באשתו, והיאך בני אדם מותרים בנשותיהם בלילה, אלא מכוח שיש בטביעות עין של הקול.
  - ג. **ר' יוסף** - מדובר בשליח המביא מחו"ל וחסרונו שאינו יכול לומר בפ"נ. ולפ"ז, פיתח ונסתמא וכדו' יכול להביא, וכן דייקו מהכלל שבמשנה.
5. **האם עבד כנעני כשר להיות שליח לקבלת גט האשה מהבעל?**
  - א. **רבי אמי** - מכך שמשנתנו פסלה רק עכו"ם להבאת הגט, משמע שעבד כשר.
  - ב. **בשם רבי יוחנן** - אינו כשר, לפי שאינו בתורת גיטין וקדושין.

והקשו - משמע שבדבר שיש לעבד שייכות, כשר. והרי מצינו שעכו"ם וכותי יכולים להפריש מתבואתם אך אינו יכול להפריש מתבואת ישראל אפילו אם נתמנה לשליח, ולכאורה המקור, 'גם אתם', מה אתם ישראל, אף שלוחכם ישראל. ולפ"ז נפסל אף העבד, אע"פ שהוא בתורת הפרשה.

ותירצו - המקור למעט עכו"ם וכותי - 'גם אתם' מה אתם בני ברית, אף שלוחכם בני ברית, ולפ"ז עבד כשר להפרשה.
6. **ר' יוחנן אמר לתלמידו שתי שמועות [למסקנת הגמרא] אלו הן?**
  - א. **עבד פסול לשליחות קבלת גט אשה** כיון שאינו בתורת גיטין וקידושין.
  - ב. **נראים דברים שהעבד מקבל גט לחבירו מיד רבו של חבירו**, אבל לא מיד רבו שלו, כיון שיד העבד כיד רבו.

ואם לחשך אדם להקשות - שנינו שאדון הכותב שטר שחרור לשפחתו ואומר לה שמשחרר רק את וולדה, אם היתה מעוברת זוכה עבור הוולד, שני גדולי הדור פירשוה - ברייתא זו היא בשיטת רבי שהמשחרר חצי עבדו - קנה, וסבר שעובר ירך אמו, ונעשה כמי שהקנה לה אחד מאבריה.
7. **משנה - אף הנשים שאינן נאמנות לומר מת בעלה, נאמנות להביא את גיטה: חמותה, ובת חמותה, וצרתה, ויבמתה, ובת בעלה. מה טעם ההבדל?** כיון שבגט יש את הכתב עצמו שמוכח. עוד שנינו - האשה עצמה מביאה את גיטה, ובלבד שהיא צריכה לומר בפ"נ.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)